

Bezinning 399: Oud en nieuw

Matteus 9,14-17 = wekdagen 13° week zaterdag

Het Woord

Daarop kwamen de leerlingen van Johannes bij Hem en vroegen: 'Waarom vasten wij en de Farizeeën wel regelmatig, en Uw leerlingen niet?' Jezus antwoordde: 'Bruiloftsgasten kunnen toch niet treuren zolang de bruidegom bij hen is? Maar er komt een dag dat de bruidegom bij hen wordt weggehaald, dan zullen ze vasten. Niemand verstelt een oude mantel met een lap die nog niet gekropen is. Want dan trekt de nieuwe lap de mantel kapot en wordt de scheur nog groter. Evenmin giet men jonge wijn in oude leren zakken. Anders scheuren de zakken, dan wordt de wijn verspild en gaan de zakken verloren. Maar gaat de nieuwe wijn in nieuwe zakken, dan blijven beide behouden.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Oud en nieuw zijn de twee woorden die deze enkele verzen tekenen. De eerste christenen hebben heel zeker de ervaring gehad dat er met Jezus van Nazaret iets echt nieuw is begonnen. Niet tegen het oude. Wel integendeel. Dezelfde evangelist zegt dat Jezus niets aan de Schrift is komen wijzigen, zelfs niet een leesteken (Matteus 5,18). De Schrift of het Eerste Testament is bovendien de grote basis van Jezus, voor het verstaan van zijn roeping en zending. Voortdurend verwijst Hij naar Gods Woord, dat Hij vindt in de Schrift.

Wat is er dan nieuw? Dat Hij de Schrift tot voltooiing brengt (Matteus 5,17). Zegt de Schrift dat de doden zullen verrijzen, Hij verrijst uit de doden. Zegt de Schrift dat men geen overspel mag plegen, Hij gaat verder: een man die begerig naar een andere vrouw kijkt, overtreedt al de wet van de huwelijksrouw (Matteus 5,27-28). En zo zijn er vele elementen uit de Schrift, die Jezus tot een hoger peil optilt, ja, tot het ideale toppunt: 'Wees volmaakt, zoals jullie hemelse Vader volmaakt is' (Matteus 5,48).

Jezus is de Bruidegom, door God aan zijn volk gegeven. De bruid is de Kerk, de nieuwe groep mensen, die in Hem geloven en Hem volgen (2 Korintiërs 11,2; Openbaring 21,9-10). De liefde tussen de gelovigen en Hem staat centraal. Ze wordt vergeleken met de huwelijksliefde. En die moet gevierd worden, altijd weer. We zijn mensen van de vreugde, de hemelse vreugde!

Wat is er dan oud? In het Nieuwe Testament ongetwijfeld de mensen, die niet in Hem geloven. En meer: die Hem verwerpen, bewust afstand nemen. Of zelfs nog meer: Hem en zijn volgelingen bestrijden. Paulus was er een van. Maar hij bekeerde zich.

Hoe zouden de leerlingen van Jezus gevestigd hebben als Hij, de Zoon van God, de grote Bevrijder en Vernieuwer, onder hen is? Dan moet het toch een groot feest zijn, een trouwfeest waardig. Vasten behield ondertussen wel zijn waarde. Het vasten is er opnieuw gekomen, toen Jezus niet meer lijfelijk onder hen aanwezig was.

Het Woord in mijn leven

Besef ik voldoende hoe nieuw de komst van Jezus in de geschiedenis was en is? Kan ik dat positief nieuwe vieren, met grote vreugde? Ben ik een nieuwe mens naar Jezus' voorbeeld? Kan ik daarvoor vasten: alles wegzuiveren wat mijn christelijk leven in de weg staat?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
U bent een fantastisch geschenk
door Uw en onze Vader
aan de mensheid gegeven.
Het stemt ons tot diepe vreugde.
Dat willen we vieren,
zelfs altijd opnieuw vieren.
Hoe trouw U ook bent aan de Schrift,
U bent ook totaal nieuw.
Vooral Uw overwinning op de dood
en Uw verrijzenis in glorie
brachten de grote vernieuwing.
Leer ons leven als nieuwe mensen,
net zoals U geleefd hebt.
Leer ons ook grondig te vasten
zodat alles uit ons leven verdwijnt,
wat verhindert U radicaal te volgen. Amen.

© Eric Haelvoet 2015